BEDA VENERABILIS
Österreich, 2. Hälfte 12. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26002
Copyright: Admont, Benediktinerstift

212

lana tinguatur emittunt. Byssum uero genus est qd dã lini nimium candidi
æ molissimi qd greci papatrõ uocant. Ammonuerat ꝗ dns sup facere amicos
de mammonã iniquitatis qui cum ab hac uita defecerimus recipiant nos mẗ
na tabernacula. Quod audientes pharisei deridebant. Verum ille que pro
posuerat exemplis ẽstruens ostendit idõ diuitem purpuratũ intermediabilẽ
apud inferos torum. qua pauperem lazarum aquo inuitẗ tabernacula recipi
posset sibi facere amicum neglexerat. Non nulli aũ putant precepta ueteris testa
menti districtiora ẽ qm noui. sed hi minimum in prouida consideratione falluntur.
nullo enim ñ tenetur si rapina mutatur. ibi res iniuste sublata restitutione
quadrupla punitur. Hic aũ diues iste non abstulisse aliena reprehenditur
sed propria non dedisse. nec dicitur qua uniũ quẽ piã obpsit. sed qua indeptis
rebus se exultat. Hinc ꝗ hinc sumopẽ colligendum ẽ qua pena multandus sit
qui aliena diripit. si inferni dampnatione peritur qui propria non largitur
Et sunt non nulli qui cultum subtilium preiosarum q; uestium non putant eẽ pec
catum. Quod si uidelicet culpa non eẽt. neq qm sermo di tam uigilanter expme
ret qd diues qui torquetur apud inferos byssio æ purpura indutus fuisset. He
mo quippe uestimenta peripua nisi aduinanem glam querit. uidelicet ut bono
rabilior cẽtis eẽ uideatur. Quam culpam possumus melius eiam ex diuer
so colligere. quasi abiectior ei ulus indumenti uirtus non eẽt. euglista uigi
lanter de hoc non diceret. erat indutus plus camelorũ. Sed notandũ nobis
magnopẽ est more uirtutis de supbo diuite. æ de humili pauperẽ quinus sit
ordo narrationis. Ecce enim dicit. homo quida erat diues. æ pro ut uiri sub
iungit. Et erat quida mendicus nomine lazarus. Certe in pplo plus solent no
mina diuitum quam pauperum scire. Quid est ꝗ qd dns de paupe æ diuite uerbũ
faciens. nomen paupis dicit. æ nomen diuitis non dicit. nisi qd ds humiles
nouit atq; adprobat. æ supbos ignorat. Unde æ quibus da de miraculo. ur
tute supbientibus infine dicturus ẽ. Nescio uos unde sitis. discedite ame omnes
opiri iniquitatis. At contra moysi dr. Nouit te ex nomine tuo. Ait ꝗ de diuite.
homo. quida erat diues. aut de paupere. egenus nomine lazarus. Ac si apte dicat.
Pauperem humilem scio. supbum diuitem nescio. Illum cognitum pad pro
bationem habeo. hunc iudicium reprobationis ignoro. Qui iacebat ad
ianuam eius ulceribus plenus. cupiens saturari de micis que cadebant
de mensa diuitis. æ nemo illi dabat. Sed æ canes uenibant æ lingebant ulce
ra eius. Plenus ulceribus mendicus lazarus ante ianuas diuitis iacet. Qua
re una dns duo iudicia expleuit. Habuisset enim fortasse aliqm excusationem
diues si lazarus pauper æ ulcerosus ante eius ianuã non iacuisset. si remotus fuisse
si eius inopia non eẽt oculis in prouina. Rursus si longe eẽt diues a oculis
ulcerosi paupis. minorẽ tolerasset temptationẽ pauperiamino. Sed dũ ege

Ambrosius

Ambrosius

nõ

3

2 inportuna